

In memoriam - dr. Franc Šef

Ovih dana, točnije 4. ožujka 2002. naftaši i petrokemičari su izgubili vrsnog stručnjaka i osobito dragog kolegu dr. Franca Šefa koji je nekon teške bolesti u 87. godini umro u Zagrebu. Ja sam izgubio i dragog prijatelja s kojim me veže gotovo istovremeni dolazak u Institut za naftu 1950. godine. Radili smo u području naftno-tehnoloških istraživanja. On - na definiciji prirodnih škriljaca kao eventualne sirovine za proizvodnju tekućih goriva, a ja na temu proizvodnje katalizatora za katalitičko krekiranje iz prirodnih bentonita. Franc je u to vrijeme imao određeno iskustvo iz destilacije prirodnih smola i proizvodnji terpentinskih ulja. Međutim, izgledi za eventualno korištenje rezultata vlastitih tehnoloških istraživanja bili su tada sve manji, a nastupili su i uvjeti za povoljan uvoz strane tehnologije i zato smo se privremeno odrekli istraživanja.

Franc se priklonio tehnološkom razvoju i tehnološkom projektiranju u INI, a ja sam odabrao naftno-rafinerijsku operativu. Moj izbor je zapravo bio posebno uspješan, jer sam imao mogućnost teoretsko znanje o katalizatoru iskušati u primjeni industrijskog katalitičkog krekiranja u Sisku. U jednom je razdoblju Franc bio na čelu službe za istraživanje i razvoj i tada je stvoren niz razvojnih studija koje su poslužile kao argumenti razvojnih koncepcija u izgradnji objekata INE. Kako smo djelovali u istom složenom poduzeću, naši stručni kontakti zapravo nikada nisu prestali.

U pristupu radu dr. Šefa posebno se isticala njegova sustavnost i cjelovitost definiranja problema, koji se kasnije mogao i etapno rješavati. Rad u grupi nije mu bio nepoznat niti bi ga odbijao, ali je znao i volio izdvojiti posebno uspješnog pojedinca. Bio je vrlo taktičan prema mlađim kolegama kod čega nije volio improvizacije. Možda je to dio nasljedstva njegovih slovensko/njemačkih predaka. Posebno mu je teško padala sklonost nekih kolega prema simplifikacijama znanstvenih dostignuća. Jednom mi se tužio da ima naznaka kako bi pojednostavljivanja u primjeni računskih strojeva mogla dovesti na primjeru simulacije do vlastite negacije računala.

Aktivno je djelovao i u stručnim udrugama kao što je Savjet za naftu HAZU te u Hrvatskom društvu za goriva i maziva, bilo vlastitim raspravama bilo u diskusijama, a nikad nije odbijao dobrovoljan rad na pojedinim funkcijama tih društava. Mnogo je publicirao, jer je bio sklon prenošenju svojih dostignuća na mlađe kolege i sve one koji su za to pokazali posebno zanimanje. Za potrebe svojih studenata na Tehnološkom fakultetu izdao je vrijednu knjigu o tehnološkom projektiranju.

Doprinos dr. Franca Šefa stručnoj razini i identitetu naše naftne struke zaista je velik i ostaje kao trajna vrijednost budućim generacijama.

Josip Širola i Uredništvo